

Het verhaal van Meriam.
En een beetje van Fontys...

Dit is het verhaal van Meriam.

En een beetje van Fontys...

Het is **oktober 2022**. Meriam is net 17 geworden. Ze zit in 6 vwo op een scholengemeenschap in haar woon- en geboorteplaats Helmond. Haar ouders zijn in 1994 uit Bosnië naar Nederland gekomen, op de vlucht voor de burgeroorlog in voormalig Joegoslavië.

Meriam gaat zich dit jaar samen met haar vriendinnen oriënteren op een vervolgopleiding. Ze is eigenzinnig: ook al proberen sommige klasgenoten haar om te praten, ze weet al jaren dat ze per se naar het hbo wil. Dat sluit beter aan bij haar praktische aard, weet ze. Maar welke hogeschool het wordt - en vooral - welke opleiding, dat weet Meriam nog niet. De keuze is ontzettend moeilijk; ze vindt zó veel leuk, zó veel interessant. En: er zijn zo veel beroepen en sectoren die belangrijk zijn, in maatschappelijk en sociaal opzicht. Haar ouders, die zelf nooit de kans kregen om te studeren, stimuleren Meriam om haar talenten te ontwikkelen. Ze gaan zo

-
- a. Ik weet het niet
b. Ik twijfel nog
c. Ik weet het

2023

vaak mogelijk met haar mee naar open dagen en voorlichtingsbijeenkomsten en praten veel met hun dochter over deze belangrijke beslissing.

Maar dan nog: hoe moet ze in hemelsnaam een besluit nemen?

Ze wil immers geen spijt krijgen halverwege het eerste jaar...

Dan brengt Meriam – het is inmiddels **januari 2023** - een eerste bezoek aan Fontys. Ze is meteen enthousiast: de informele en persoonlijke sfeer, de zelfs hartje winter gezellige campus, de maatschappelijke betrokkenheid die je overal binnen Fontys bespeurt, én het brede en gevarieerde opleidingsaanbod, het spreekt haar allemaal bijzonder aan. Ze heeft het gevoel dat ze binnen Fontys nog allerlei kanten op kan en dat ze via minoren en keuzevakken haar nieuwsgierigheid volop

kan bevredigen. Uiteindelijk hakt ze in maart, een maand of twee slechts voor het eindexamen, de knoop door.

Het wordt de opleiding Verpleegkunde-Technische stroom bij Fontys, in Eindhoven.

*M*eriams ouders zijn te spreken over de keuze van hun dochter: vader Halil kent Fontys van zijn werk. In het productiebedrijf waar ze onderdelen voor de auto-industrie maken, komen regelmatig pas afgestudeerden en stagiairs over de vloer en die weten over het algemeen prima van wanten. *Last but not least:* Fontys Eindhoven is dichtbij. Gezellig, want dan kan Meriam voorlopig lekker thuis blijven wonen.

najaar 2023. Hoewel ze in het begin van haar studie best even moet wennen, heeft Meriam al heel snel door dat ze een goede keuze heeft gemaakt. Ze voelt zich snel op haar gemak, zowel op de campus als tussen haar studiegenoten. Ook het gloednieuwe gebouw waarin je écht ervaart dat je leert met en van de praktijk, voelt goed. En ze vindt het ook fijn dat ze intensief begeleid wordt. De docenten zijn vrijwel allemaal heel makkelijk benaderbaar.

Haar studieloopbaanbegeleider is de 44-jarige Mark, een van de docenten/onderzoekers. Mark geeft sinds een jaar of zes les bij Fontys en was daarvoor jarenlang werkzaam in de zorg. Hij heeft destijds de overstap gemaakt naar het hbo omdat hij graag met jonge mensen werkt. Ook vindt hij het vanuit maatschappelijk oogpunt heel belangrijk om zijn kennis en ervaring over te brengen aan zorgprofessionals-in-spé. Daar komt bij dat het multidisciplinair ontwikkelen van mensen, gericht op hun

unieke talenten, hem na aan het hart ligt. Dat Fontys deze aanpak centraal stelt, maakt het voor Mark een aantrekkelijke werkgever.

Het is **februari 2025** als Mark Meriam vraagt of ze in de zogeheten 'authentieke leer- en onderzoekomgeving' in het Tilburgse Elisabeth-TweeSteden Ziekenhuis wil werken en –leren/onderzoeken. Hij is onder de indruk van de drive van Meriam om het beste uit zichzelf te halen en van haar maatschappelijke betrokkenheid. Het blijkt een geweldige zet van Mark, want vanaf minuut één weet Meriam dat ze op haar plek is; hier kan ze al haar ambities en praktische daadkracht kwijt. Wat wil je nog meer? Leren door te werken in de sector waar je terecht wilt komen én daar via onderzoek bijdragen aan de oplossing van vraagstukken uit de praktijk. En dat alles in nauwe samenwerking met allerlei verschillende soorten mensen: studenten, van eerstejaars bachelor tot masterstudenten en afkomstig

van allerlei verschillende soorten vakgebieden, maar ook docenten/onderzoekers, lectoren en professionals uit het ziekenhuis.

Vanwege deze nauwe band tussen leren, onderzoeken en werken – Fontys focust op het ontwikkelen van mensen en hun talenten in directe samenwerking met de praktijk - heeft Meriam echt het gevoel volop bij te dragen aan maatschappelijke innovatie. En daarmee aan de samenleving.

En angst om spijt te krijgen van haar keuze voor Fontys? Nee, dat is allang verleden tijd. Ze geniet met volle teugen.

In de eerste maanden van 2026 ontmoet Meriam in het ziekenhuis de 48-jarige Marjan, die na een carrière van 20 jaar als verpleegkundige nu werkzaam is op de afdeling zorginnovatie. Een van de terreinen waarop Marjan zich beweegt, is het innoveren van hartoperaties. De rol van ict, kunstmatige intelligentie, en robotica in de zorg is sowieso steeds groter aan het worden, maar dat geldt zeker voor een van de meest complexe vormen van gezondheidzorg: de hartchirurgie.

Marjan ziet dat Meriam net als zij gefascineerd is door het onderwerp. Meriam besluit om haar afstudeeronderzoek aan dit onderwerp te wijden; Marjan wordt haar begeleider in het ziekenhuis. Meriam bedenkt een manier om de kennis en de creatieve talenten van studenten te benutten. Zij krijgt van het ziekenhuis de kans om haar idee daadwerkelijk te realiseren. Samen met Marjan organiseert ze een soort toernooi, een 'challenge' waarbij ruim 200 studenten afkomstig van de TU/e, Fontys en het Summa College worden uitgedaagd om met innovatieve en creatieve

oplossingen of hulpmiddelen te komen, die hartoperaties moeten vergemakkelijken. Experts uit het werkveld begeleiden de studenten en toetsen ook de uiteindelijke opbrengsten. De challenge die plaatsvindt in het voorjaar van 2027 is een groot succes en hetzelfde geldt voor de samenwerking tussen de ervaren Marjan en de leergierige Meriam.

Met een 8,5 rondt Meriam haar studie bij Fontys af!

Het is niet vreemd dat Marjan direct na Meriams afstuderen in de **zomer van 2027** aan de telefoon hangt: of ze de zorginnovatie-afdeling wil komen versterken? En of Meriam dat wil: dit is precies wat ze graag doet. Heel intensief samenwerken in een team, bestaande uit mensen van allerlei verschillende disciplines, en dan samen nieuwe wegen inslaan om bestaande problemen of

knelpunten aan te pakken. Of om processen te verbeteren. Met mensen die talent hebben, die gedreven zijn en die – vooral – hart voor de zorg en voor de patiënten hebben.

Het leuke is bovendien dat ze in het ziekenhuis veel mensen tegenkomt die ze nog kent uit haar Fontys-tijd, onder wie ook mensen van heel andere opleidingen. Ze heeft wel eens het gevoel dat Fontys-alumni écht overal zitten. Het is hoe dan ook heel handig dat ze tijdens haar studie ook zoveel over de grens van haar eigen opleiding heeft gekeken, want nu kan ze voor haar werk ook heel makkelijk aankloppen bij technenuten, ict'ers, of andere hooggespecialiseerde experts. Andere leuke dingen: ze wordt nog steeds gevraagd om kennissessies te organiseren voor de nieuwe lichting studenten. De ene keer doet ze dat bij Fontys, de andere keer komen de studenten naar het ziekenhuis toe. Daarnaast heeft Fontys haar gevraagd om het curriculum van de nieuwe zorgopleiding in Venlo actueel te houden. En ze

begeleidt met een zekere regelmaat stagiairs van haar eigen opleiding en die in Venlo. Dit alles doet Meriam maar wat graag.

Het is inmiddels 2028 en Meriam voelt zich als een vis in het water in het ziekenhuis. Niet dat ze haar hele werkende leven hier zal doorbrengen, daar is ze veel te ambitieus voor. Maar voorlopig klopt het helemaal. Ze draagt betekenisvol bij, dat ziet ze iedere dag als de toepassingen die zij mede heeft ontwikkeld of uitgebouwd, het leven van patiënten verbeteren of het werk van artsen en verpleegkundigen vergemakkelijken.

Wat ook heel belangrijk is: ze krijgt van haar werkgever alle ruimte om zich te blijven scholen. Een leven lang ontwikkelen: het is haar bij Fontys al met de paplepel ingegoten en het is echt een tweede natuur geworden. Stilstaan is achteruitgang. Juist in haar werk gaan de veranderingen zo razendsnel dat deze continue scholing

ook niet meer weg te denken is. De lijnen zijn nog steeds kort, dus het contact met Fontys voor aanvullende modules, cursussen en trainingen is snel gelegd. En het mooie is dat dit aanbod niet alleen heel erg persoonlijk is, omdat Meriam haar eigen leerroute en leerwensen kan aangeven, maar ook dat het goed in te passen is in haar drukke leven. Het is bovendien heel leuk om zo nu en dan weer even terug te zijn op het oude nest en daar bekenden te treffen. Oud-studenten die nu lesgeven bij Fontys of die – net als zij – terugkomen voor een volgende stap op het pad van een ‘leven lang ontwikkelen’.

*n*ee, van de keuze die Meriam als 17-jarige scholier maakte in 2023, heeft ze nooit een seconde spijt gehad.

...and so as not to destroy the essence
within the series.

Gabriel Orozco's use of the moped as a motif
is in keeping with the iconography that he has
consistently pursued in his own work. In 2002,
he created the sculpture *La DS*, in which he
used a Citroën car. By cutting a section out
of the middle of this classic car, he made a
"one-seater": a hybrid between a car and a
moped.

And in 1994, in *Four Bicycles* (*Four Bicycles*
One Direction), he made a sculpture of
four bicycles arranged in a circle, which
Orozco was alluding to the 1917 seminal
work of the Dadaist artist Marcel Duchamp,
in which the motion of a bicycle wheel
brought to a sculpture of a bicycle wheel
of interpretation are possible.

Work. Vehicles, which are the products
of industrial design, are transformed into
sculptures. *La DS*, a sculpture of a Citroën
car, looks like a moped.

Het personage van Meriam is (net als dat van Mark en Marjan) gefingeerd. Maar het verhaal van Meriam staat wel model voor de mogelijkheden die studenten hebben wanneer ze bij Fontys studeren. En voor de weg die ze van scholier tot beginnend professional (en nog lang daarna!) kunnen afleggen. Omdat het verhaal zich in de toekomst afspeelt (het verhaal is losjes gebaseerd op de nieuwe strategie voor de periode 2021-2025, Fontys for Society) zijn ook sommige andere elementen in het verhaal wellicht (nog) niet helemaal realistisch. Maar ook hier geldt: het geeft de richting aan die we bij Fontys ingeslagen zijn, samen met het werkveld natuurlijk!

COLOFON © Fontys Hogescholen 2020

Projectleiding: Irene Levels-Halkes

Inhoudelijke advisering: Johan Struik

Tekst en redactie: Sander Peters

Vormgeving: Vincent van Brink, dienst Marketing & Communicatie

Fotografie: Thomas Abrahams, studiomoj.nl, Evert Doorn, Charlotte Grips

Drukwerk: Drukkerij Enson